

אתה יי' הבוחר בעמו ישראל באחבה, ברוך אתה הי' הבוחר בעמו ישראל באחבה, ברוך אתה הי' בסוד של אל' שד'.

ההיכל הששי - אמת ויציב ונכון וקיים. וארכיכים שלא להפסיק בין היכולות אלו לאלו. שהרי בהמשכת התפלה והרצון מתחברים כאחד, ונקשרים אלה באלה בסוד השמות הקדושים ששולטים בכל אחד ואחד.

ההיכל השבעי - אדני שפטי תפחה. סוד הסודות בלחש, שלא נשמע מוקול. באן הוא רצון הלב, להתפונ ולהעלות רצון מmouth למעלה עד אין סוף, ולאחר שבעי בשבייעי וכל אחד באחד זהה בזיה (mouth לעלה), ואמר כך ממעה למטה, למושך ברכות לכל העוזמות ממוקור החמים, שהוא שבעי לעלה) שהו ההיכל השבעי העליון (וושביבה) ברצון הלב ובסתימת העינים של סוד האותיות של שבעה שמות עליונים קדושים.

ההיכל השבעי העליון קזה, שהוא מקור המימים, וזה הברכה הראשונה, וזהו ההיכל הראשון, ראשית הכל מפעלה למטה, ולטול השבעי מלמטה לחבר זה בזיה, שבעי בשבייעי. שהרי מזה שלמטה נכנס מי שנכנס להיכל העליון.

וזו סוד ברוך - רבוי של כל הפתחות, כלול בחירות ושרפים ואופנים, וכל היכולות רבוי של סוד קדש החדשים ששורה בתוכו בגניה, ואז נקרא ברוך בכל הרבויות הלו והברכות והסודות שפשלמו בו.

אתה - בעטו של ספר האותיות, הכלל של כל כ"ב האותיות. וזהו א"ת. ה' שפובל אום מלמעלה בה' הגות, וכונס אום לתוכו, וזהו א"ת ה'.

אתה יי' הבוחר בעמו ישראל באחבה, ברוך דא"ל שד'.

היכל שתיתאה, אמת ויציב ונכון וקיים. ובעינן דלא לאפסקא בין היכلين אלין. (אלין) דהא במשיכו הצלות ורעות מתהבראן כחדא, ואותקשראן אלין באליין, ברוך דשמהן קדישין דשליטין בכל חד וחד. **היכל** שביעאה, אדני שפתה תפחה, רץ דרזין בליחסו, ולא אשתחemu קלא. **היכא** איה רעותה דלבא, לאחכונא ולסלקא רעותה מטה לערילא, עד אין סוף, ולקשרא שביעאה בשבייעאה, (נכ' מר בעמ') דא בקדא (נ"א טטה לעיל) ולבתר, מעילא לתטא, לאם שבא ברכאנ בכלחו עלמין, ממוקרא דחיי, (נ"א ראייה שביעאה לעלה) דאייהו היכל שביעאה עלאה (ורא שכינה) ברעותה דלבא, ובסתימי דעינין, דרץ דאתון דשבע שמהן עלאיין קדישין. (דף רס"א ע"א).

היכל שביעאה עלאה דא, דאייהו מוקרא דחיי, דא איהו ברכטה קמייתא. ורק איהו היכל קדמאה, שירוטה דכלא מעילא לתטא, ולנטלא שביעאה מטה, לאתחברא דא בקדא, שביעאה בשבייעאה. דהא מהאי דלטטא, עיל מאן דעיל, להיכל עלאה.

ידא הוא רץ, ברוך, רביה דכלחו תפאי, כלילא בחיוון ושרפם ואופנים, וכלחו היכلين רביה דרץ דקדש הקדשים, דရיא בגניה בגניהו, וכדין אקרי ברו"ך, בכל אלין רביהין וברכאנ, ורץ דאשטלימבו בה.

אתה, עטירא דסתימי דאתון, כלילא דכלחו כ"ב אתון. ורק הוא א"ת. ה' דכליל לוֹן מעילא, בהאי ה', יכנייש לוֹן בגניה, ורק איהו א"ת ה'. וכי איהי בשלימבו בההוא נחר